Lietas Nr. 11320033314
Lietas arhīva Nr. K25-0052-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 11.martā

Preiļu rajona tiesas tiesnese I.Stivriņa,

izskatījusi rakstveida procesā krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 191.panta pirmajā daļā un 221.^{2}panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu,

konstatēja:

/pers.A/Latvijas Republikas muitas teritorijā, bez muitas iestāžu atļaujas, glabāja un pārvadāja muitošanai pakļautu preci, ar to radot būtisku kaitējumu šādos apstākļos:

Pie pirmstiesas procesa gaitā nenoskaidrotiem apstākļiem un nenoskaidrotā laikā /pers. A/ iegādājās muitošanai pakļautu preci - ar Krievijas Federācijas, kas neietilpst Eiropas Kopienas (turpmāk- „Kopiena") muitas teritorijā, akcīzes nodokļa markām marķētas 1500 paciņas jeb 30 000 cigaretes „Bayron", kuru muitas vērtība ir 600 *euro*, 7 paciņas jeb 140 cigaretes „Marlboro", kuru muitas vērtība ir 8,06 *euro* un vienu paciņu jeb 20 cigaretes „Maksim", kuru muitas vērtība ir 0,54 *euro*, kopā iegādājās ar Krievijas Federācijas akcīzes nodokļa markām marķētas 1508 paciņas jeb 30160 cigaretes, kuru kopējā muitas vērtība ir 608,60 *euro*. Pēc tam, /pers. A/ apzinoties, ka iegādātās cigaretes ir ārpuskopienas preces, jo cigaretes nebija marķētas ar LR akcīzes nodokļa markām, kas apliecinātu, ka iegādātajiem tabakas izstrādājumiem ir legāla izcelsme un tie ir ņemti valsts kontrolē atbilstoši noteiktajiem akcīzes nodokļa samaksas nosacījumiem, un apliecinātu to, ka muitas dienesti ir atļāvuši izmantot preces tiem nolūkiem, kas paredzēti muitas procedūrā, proti, cigaretes ir laiduši brīvā apgrozībā, tādā veidā dodot cigaretēm Kopienas preču statusu, bez muitas iestādes - Valsts ieņēmumu dienesta, kas saskaņā ar Muitas likuma 4.pantu administrē muitas lietas Eiropas Savienības normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā, atļaujas Latvijas Republikas muitas teritorijā, kas saskaņā ar „Muitas likuma" 2.pantu ir visa Latvijas Republikas teritorija, ko veido sauszeme, teritoriālie un iekšējie ūdeņi, gaisa telpa, kā arī mākslīgo salu un būvju teritorija, - glabāja un pārvadāja iegādātās cigaretes. /adrese/, kas atrodas garāžu kooperatīvā /Nosaukums/, /pers. A/ glabāja daļu no iegādātajām cigaretēm - 7 paciņas jeb 140 cigaretes „Marlboro" un vienu paciņu jeb 20 cigaretes „Maksim" līdz brīdim, kad garāžā glabātās cigaretes kratīšanas laikā 2014.gada 29.jūlijā izņēma policijas darbinieki, kā arī 2014.gada 29.jūlijā Līvānos automašīnā „Audi A4", reģistrācijas /numurs/, glabāja un pa Līvānu pilsētu pārvadāja pārējās iegādātās cigaretes - 1500 paciņas jeb 30 000 cigaretes „Bayron" līdz brīdim, kad /adrese/, uz kurieni ar minēto automašīnu bija aizbraucis /pers. A/, policijas darbinieki veica automašīnas apskati, kuras laikā bez muitas iestāžu atļaujas glabātās un pārvadātās cigaretes izņēma.

Tādā veidā /pers. A/, bez muitas iestāžu atļaujas glabājot un pārvadājot muitošanai pakļautu preci - iepriekš minētās cigaretes, ar savām darbībām radīja ne tikai ievērojamu mantisku zaudējumu valstij - ne mazāk kā 3675,82 *euro* apmērā, kuru veido muitas administrētie nodokļi, kas ir jānomaksā laižot brīvā apgrozībā minētās cigaretes Latvijas Republikā - muitas nodoklis 350,55 *euro,* akcīzes nodoklis 2581,69 *euro* un pievienotās vērtības nodoklis 743,58 *euro,* bet arī apdraudēja citas ar likumu aizsargātas intereses un proti: cigaretes, kā patēriņa preces, kas kaitīgas cilvēkiem un videi, likuma „Par akcīzes nodokli" izpratnē ir akcīzes preces, kas ir apliekamas ar akcīzes nodokli un jebkādas darbības ar akcīzes precēm, par kurām nav samaksāts akcīzes nodoklis, ir aizliegtas. Līdz ar to /pers. A/, neievērojot likuma „Par akcīzes nodokli" un citu normatīvo aktu, kas nosaka akcīzes preču aprites kārtību, prasības, ar savām darbībām veicināja tabakas izstrādājumu nelegālu apriti un tabakas izstrādājumu tirgus kropļošanu. Bez tam, /pers. A/, pieļaujot normatīvo aktu, kas regulē akcīzes preču aprites kārtību, pārkāpumu, nostādīja nevienlīdzīgā situācijā tos tirgus dalībniekus, kas ar akcīzes precēm rīkojas likumā noteiktā kārtībā, tādā veidā apdraudot šo tirgus dalībnieku intereses īstenot godīgu konkurenci ar legālu tabakas izstrādājumu produkciju. Tāpat, /pers. A/, veicot aizliegtas darbības ar tabakas izstrādājumiem, apdraudēja valsts iedzīvotāju intereses no valsts budžeta finansējamo valsts un pašvaldību funkciju izpildē, jo sevišķi Latvijas Republikas Satversmes 110.-112.pantos nostiprinātās iedzīvotāju tiesības un intereses uz sociālo nodrošinājumu vecuma, darbnespējas, bezdarba un citos likumos noteiktajos gadījumos, valsts palīdzību bērniem invalīdiem, bērniem, kas palikuši bez vecāku gādības vai cietuši no varmācības, uz valsts garantēto pamatizglītību, vidējo izglītību un medicīniskās palīdzības minimumu, kas tiek nodrošinātas no minēto nodokļu ieņēmumiem.

Tādā veidā /pers. A/ ar savām darbībām izdarīja mazāk smagu noziegumu, par kura izdarīšanu atbildība ir paredzēta Krimināllikuma 191.panta pirmajā daļā.

Bez tam /pers. A/ glabāja nelikumīgus alkoholiskos dzērienus lielā apmērā šādos apstākļos:

Pie pirmstiesas procesa gaitā nenoskaidrotiem apstākļiem un nenoskaidrotā laikā /pers. A/ iegādājās 20 piecu litru tilpuma pudelēs iepildītus ne mazāk kā 100,050 litrus nelikumīga alkoholiskā dzēriena, proti, nelegāli izgatavota (pašizgatavota) alkoholiskā dzēriena, kas veidojies rūgšanas procesā, bet attiecīgais stiprums iegūts pārtvaicēšanas rezultātā, kas saturēja ne mazāk kā 44,115 litrus absolūtā spirta. Pēc nelikumīgo alkoholisko dzērienu iegādāšanās /pers. A/ iegādātos nelikumīgos alkoholiskos dzērienus glabāja garāžā Nr.9, kas atrodas garāžu kooperatīvā Līvānos /Nosaukums/ līdz 2014.gada 29.jūlijam, kad /pers. A/ glabātos nelikumīgos alkoholiskos dzērienus kratīšanas laikā izņēma policijas darbinieki.

Tādā veidā /pers. A/ glabāja nelikumīgus alkoholiskos dzērienus lielā apmērā, jo /pers. A/ glabātā nelikumīgā alkoholiskā dzēriena daudzums pārsniedza 20 litrus absolūtā spirta, kas saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantu attiecībā uz nelikumīgiem alkoholiskajiem dzērieniem ir lieli apmēri.

Līdz ar to /pers. A/ ar savām darbībām izdarīja smagu noziegumu, par kura izdarīšanu atbildība ir paredzēta Krimināllikuma 221. ^{2}panta otrajā daļā.

2015.gada 16.februārī apsūdzētais /pers. A/ ar prokuroru Z.Pastaru noslēdza vienošanos par vainas atzīšanu un soda piemērošanu, vienojoties, ka prokurors tiesā lūgs piespriest apsūdzētajam /pers. A/ par Krimināllikuma 191.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodu – piespiedu darbu uz 60 stundām, bez mantas konfiskācijas, par Krimināllikuma 221.^{2}panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu sodu –

piespiedu darbu uz 80 stundām, bez mantas konfiskācijas, un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt, daļēji saskaitot piespriestos sodus, - piespiedu darbu uz 100 stundām, bez mantas konfiskācijas.

Lietas materiāliem pievienots ierosinājums tiesai par vienošanās apstiprināšanu un soda piespriešanu, kurā prokurors, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 438.pantu, lūdz apstiprināt 2015.gada 16.februārī ar apsūdzēto noslēgto vienošanos krimināprocesā Nr.11320033314 par vainas atzīšanu un sodu.

2015.gada 19.februārī tiesnese pieņēma lēmumu krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā par Krimināllikuma 191.panta pirmajā daļā un 221.[2]panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu iztiesāt rakstveidā vienošanās procesā, bez prokurora, apsūdzētā un cietušās personas pārstāvja piedalīšanās.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 540.[1]panta otrās daļas 1.punktu prokuroram, apsūdzētajam un cietušajam izskaidrotas tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam un iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā. Līdz tiesas noteiktajam termiņam procesā iesaistītās personas noraidījumu nav pieteikušas, iebildumi pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā netika saņemti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 540.[1]panta trešo daļu lietu rakstveida procesā izskata pēc lietā esošajiem materiāliem.

Vienojoties par sodu, prokurors ir vērtējis apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, personu raksturojošos datus, nodarījuma smagumu. Vienošanās procesā tika konstatēti Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzētie atbildību mīkstinošie apstākļi – vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana, labprātīga zaudējumu atlīdzināšana un sadarbība ar procesa virzītāju vienkāršāka procesa veida izvēlē. Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā paredzētie atbildību pastiprinošie apstākļi netika konstatēti.

Vienojoties par vainas atzīšanu un sodu, ir ņemts vērā par apsūdzētā /pers. A/ personību pirmstiesas procesā noskaidrotais: /pers. A/ iepriekš nav bijis sodīts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, ir saukts pie administratīvās atbildības, apsūdzētajam ir pastāvīga darba vieta SIA „/Nosaukums/".

Noziedzīga nodarījuma rezultāta radīto materiālo kaitējumu 4265,86 *euro* apmēra apsūdzētais /pers. A/ ir labprātīgi atlīdzinājis.

Apsūdzētais piekrita soda veidam un mēram, kura piemērošanu tiesā lūgs prokurors. Apsūdzētais labprātīgi un pēc paša iniciatīvas atteicās no aizstāvja pieaicināšanās, slēdzot minēto vienošanos.

Tiesa atzīst, ka noslēgtā vienošanās ir likumīga un pamatota, tā noslēgta atbilstoši Kriminālprocesa likuma 433.panta un 437.panta prasībām. Apsūdzētā vaina noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, par kuriem viņam celta apsūdzība, ir pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem. Sods noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem. Līdz ar to noslēgtā vienošanās ir apstiprināma.

2015.gada 11.februārī procesa virzītājs pieņēmis lēmumu par lietisko pierādījumu iznīcināšanu, līdz ar to nav pamata atkārtoti lemt par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem lietā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240.pantu.

Pamatojoties uz minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512.panta pirmo daļu, 528., 529., 540.[1] pantu un 543.pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēti Krimināllikuma 191.panta pirmajā daļā un 221.[2]panta otrajā daļā, izdarīšanā.

Apstiprināt noslēgto vienošanos un noteikt /pers. A/ tajā paredzēto sodu par Krimināllikuma 191.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu - piespiedu darbs uz 60 (sešdesmit) stundām.

/pers. A/ par Krimināllikuma 221.[2]panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu noteikt vienošanās paredzēto sodu - piespiedu darbs uz 80 (astoņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikt - piespiedu darbs uz 100 stundām.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā, iesniedzot sūdzību Preiļu rajona tiesā.

Preiļu rajona tiesas tiesnese I.Stivriņa